



Le Roman de l'adolescent myope

Mircea Eliade , Irina Mavrodin (Translator)

[Download now](#)

[Read Online](#) 

Le Roman de l'adolescent myope

Mircea Eliade , Irina Mavrodin (Translator)

Le Roman de l'adolescent myope Mircea Eliade , Irina Mavrodin (Translator)

"Puisque je suis resté seul, j'ai décidé de me mettre à écrire aujourd'hui même *Le Roman de l'adolescent myope*. J'y travaillerai chaque après-midi. Je n'ai pas besoin d'inspiration ; il faut que j'écrive ma vie, et ma vie, je la connais ; quant au roman, j'y pense depuis longtemps." Voici décrit dès les premières phrases le projet de ce livre, où le narrateur, un adolescent précoce et tourmenté dans la Bucarest du début du siècle, dévoile - avec précision et presque impudeur - son quotidien : les travers de ses profs, les complots des élèves, leurs convoitises sexuelles, les premiers exploits erotiques, la découverte de sa propre altérité... mais aussi la nécessité d'écrire, qui lui est chevillée au corps. Retrouvé voici peu dans un grenier de Bucarest, ce roman - écrit alors même que Mircea Eliade avait l'âge de son héros - est aussi un inestimable document sur le grand écrivain qui fut lui-même cet adolescent de génie qu'il nous révèle en faisant mine de le découvrir.

Le Roman de l'adolescent myope Details

Date : Published August 10th 1993 by Actes Sud (first published 1989)

ISBN : 9782868697806

Author : Mircea Eliade , Irina Mavrodin (Translator)

Format : Paperback 246 pages

Genre : European Literature, Romanian Literature, Classics, Fiction

 [Download Le Roman de l'adolescent myope ...pdf](#)

 [Read Online Le Roman de l'adolescent myope ...pdf](#)

Download and Read Free Online Le Roman de l'adolescent myope Mircea Eliade , Irina Mavrodin (Translator)

From Reader Review Le Roman de l'adolescent myope for online ebook

Moraescu Martha says

it was very inspiring and im really grateful i chose to read it a year before it was recommended to me for i had the same feelings the character did and im afraid i would have given up on it which would have been a pity..

Bogdan Liviu says

Copil?ria ?i tinere?ea unui spirit pur, independent, care r?m?nea corigent la diverse materii pentru c?, ?n loc s? memoreze lec?ii ?i defini?ii uscate, ?l citea pe Comte sau pe Balzac. Dac? v-a pl?cut "Un om sfâr?it" al lui Giovanni Papini (autor despre care Eliade va vorbi ?i pe care, ?n decursul vie?ii, avea s?-l citeasc? de trei ori ?n seria de opere complete, ?i datorit? c?ruia a ?nv??at limba italian?), v? va captiva cu siguran?? ?i prima carte-confesiune a lui Eliade. Înc? de la 14 ani ?tia c? destinul lui nu e acela de a avea 10 ?n catalog, c? valoarea sa e *dincolo de note*. Corigen?ele, umilin?ele (pentru c? avea colegi ?ngr?m?di?i cu note mai mari dec?t el), *le îndur?*, con?tient c? eventual se va ?n?l?a într-o lume ?n care *catalogul* nu exist?. Ignoran?a lui total? fa?? de programa ?colar? era completat? de zeci de ore de lecturi *f?r? leg?tur? cu ?coala*, pe care sufletul s?u le c?uta. "Diminea?? am mâncat ?n 15 minute, iar seara o can? cu lapte, ?n rest, am citit", ne m?rturise?te copilul Eliade care avea, apoi, *creșcând*, s?-?i reduc? num?rul orelor de somn la doar patru ore! ?i asta ca o ?nfrângere, dup? ce ?i propusese ini?ial *s? nu mai doarm? niciodat?*. **A nu mai dormi** - iat? idealul unui om care avea limbajul spiritului unui Nietzsche, un *erou* (termen despre care va vorbi-n carte) care se lupta cu absolutul. Când te lup?i cu somnul, când cochetezi cu singur?tatea, când ai ajuns pe culmile arz?toare ale spiritului, e o scandalos? indecen?? s? decazi ?n asemenea hal încât s? te interesezi de o lec?ie de geografie, *s? te bucuri* ca un om mic, de o not? mare. Spre ru?inea mea, mi-l imaginam pe Eliade tocilarul clasic, care memora totul f?r? s? fie pasionat de nimic. Mi-a pl?cut chiar un articol de-al lui Cioran pe când cei doi erau colegi, ?n care ?l blama pe Eliade c? se apuc? de toate pentru c? nu e pasionat de nimic, titlu intitulat "Omul f?r? destin", articol pe care mai apoi Cioran ?l regret?, admi?ându-?i nebunia din tinere?e. Acum, dup? ce-am citit cartea "micului" Eliade, sunt ?ocat ?i bucuros s? v?d c? înc? din copil?rie, acest supraom ?tia c? are *un drum propriu*, c? ?n vocabularul s?u nu exist? cuvântul *lec?ie*, c? e mai mult dec?t o dron? obedient?. Recomand aceast? carte tuturor românilor care-?i respect? adev?ratele valori ?i tuturor oamenilor care v?d dincolo de *catedr?*. Fascinant? ?i conversa?ia sa din cafenea cu "profesorul de logic?", referindu-se la Nae Ionescu, alt nume de care afl?m abia dup? ce ie?im din ?coli ?i pe care nici profesorii nu-l cunosc, un geniu ?n esen?? pur?, un exemplu despre cum trebuie s? arate un **îndrum?tor**, un profesor care n-avea conduit? universitar?", tocmai pentru c? *era el însu?i o Universitate*, sau, cum afirm? Petre ?u?ea: "Nae Ionescu scuipa inteligen??, el nu se compara cu nimeni, *era el însu?i*", la fel cum Eliade n-a fost niciodat? *premiat*, iar titlurile pe care le câ?tig? spre sfâr?itul vie?ii de la marile universit??i ale lumii, nu sunt altceva dec?t privilegiile acelor institu?ii de a se premia pe ele ?nsele cu decorarea lui Eliade. Mircea Eliade nu poate fi premiat, ***el e premiul ca atare***.

"Nu m? ?nsp?imânt? nimic. Via?a m? a?â?? ca o prim?var? pervers?. Nu voi l?sa s?-mi scape nimic din cele ce mi-a f?g?duit; ?n fiecare diminea??, voi rena?te. In fiecare noapte, m? voi d?rui... Cerul e acum ?nsângerat ?i calm. Soarele se pogoar?, al?turi de o p?dure ?i un râu. Ascult cum alearg? trenul ?nsetat de v?zduh. Câmpul cu road? ?ns?mân?at? m? tulbur?. Ochii nu mi-i pot dezlipi de zarea c?tre care alearg? trenul, neodihnit. Sufletul meu e aspru, vast ?i senin; ?napoia mea, ?i b?nuiesc pe ceilal?i; ?nainte, simt flutur?ri de meniri."

SFÂR?IT
Clinceni, 1928

Melye says

It was an awesome book. I'm glad that I was asked to read it in the first year of highschool. One of the greatest books about childhood I've ever read

Bogdan says

This is one of the novels I should have read several years ago, in my early youth. If I would have read it when I had 17 or 18 years old I would have been better prepared for the difficult years that followed. I consider all teenagers must read it in order to learn how Eliade and his generation has passed through this difficult years. For me it was a model and I followed it even if I did not read it. I just picked several alternate routes before finally deciding to go a similar path of Eliade's generation.

My copy of this book is in Romanian.

Eliza says

It touched me to the depth of my core. His views on life are something to look up to, I admire this man with all my heart.

Ana says

Crap, crap and even more crap. What is this book supposed to teach high school freshmen? That whoring around, smoking and repeatedly failing math is supposed to make you some sort of tortured intellectual? Yeah, I don't think so. I think it's one of the worst books on my school reading list.

Andreea says

A very unusual book about a teenager aspiring to excel mediocrity by sacrificing his happiness. Although at first seeming weak and lacking will-power, as we watch the main character grow up he improves his self-control, finding the strength in himself to do what he was meant to do - push his limits until becoming an accomplished man. We understand that people are destined to do something really meaningful with their lives, but very few choose this way, and those who do can only achieve success by giving up on a normal life. What's striking about this novel is the authenticity of the characters, the events, the thoughts. Also, I found it particularly interesting that the main character's criticism makes you wonder about his possible opinion about you - if he knew you, how would he judge you, the reader? Therefore, it is a book that makes you reflect on your life, your purpose and your beliefs. Especially if you are a teenager.

Cristina says

A little misogynistic person, but the story is wonderful. (IS A KIND OF AUTOBIOGRAPHY)

Andrei Tama? says

Romanul surprinde indignarea ?i angoasa f?r? preget a adolescentului interbelic cu preocup?ri intelectuale. Stau ?i m? întreb, ca mul?i al?ii de altfel, ce anume îi face pe adolescen?i -ori pe oameni- indigna?i? C?ci indignarea lui Eliade, lupta sa metafizic? împotriva l?untruului s?u nu are o cauza. Împotriva cui lans?m acest sentiment de revolt?? Împotriva vie?ii? Dar ce dorim noi de la via??? Sau... ce dore?te via?a de la noi? Oricum, "confesiunea" este de interes maxim, deoarece nu e nici estetic? ?i nici liric?, autorul spovedindu-se sincer, neavând inten?ia de a publica vreodat? romanul (acesta fiind g?sit într-un sipet al arhivelor na?ionale câteva decenii mai târziu). Interesant? ?i proiec?ia adolescentului asupra viitorului s?u, un adolescent a c?rui "sperm? a gândurilor va rodi brazde nesfâr?ite". Subiectiv fiind, romanul mi-a transmis, pe cai necunoscute mie, o stare de angoas?, c?ci naratorul lupt?, se zbuicium?, dar nu ?tie împotriva cui. Eu cred c? r?sucreea revoltei f?r? cauza are r?d?cini gnoseologice.

Andrei Tama?,
3 decembrie 2015

Maria says

I tried. I really did. But I got through Catcher in the Rye, and this is worse. I cannot identify with anything except:

- He makes a plan to study or do something... and gives it up to start reading more interesting books.

Perfect. I do that all the time. But you can't make a book out of that, and it shows up so little that it's quite negligible.

I stopped just before the halfway point, but already by that point he'd (in no particular order):

- Made a girl cry by trying to kiss her and then saying, 'I was just checking you were still pure/a good girl.' <- NOT COOL.
- Angsted about his horrendous appearance.
- Practiced self-flagellation (and it's described).
- Visited a brothel.
- Fantasized.
- Took a test.
- Planned to write a novel, made castles in the air about it... decided not to...
- Planned to study, decided to read instead.
- Practiced for a play which his class was putting on.
- Changed from one 'major' to another.

The only things I'd be able to take away from this book would be which books and authors to read (The Red and the Black, Honoré de Balzac), but to be honest I don't have the patience or the time to comb through this

one to find the 'recommendations.'

I tried. I'm not going to worry about it any longer now.

May 9 to May 26 2012

Ovidiu Sky says

"I don't want to be mediocre, this is the fear of my soul and my body" said Mircea Eliade in one of his journals. This novel proves again that he overcame this fear and put together a sum of feelings that he shaped them into a diamond. The novel is gorgeous, I recommend this to every teenager that has dilemmas and problems passing through this age. Excellent book.

Maria says

* As suferi mai mult dacă aș fi respins. Iar eu vreau să înving întotdeauna. De aceea mă arat retras, disprețuitor. Nădăduiesc într-un timp când munca mă va înalta destul ca să atrag privirile. Suferințele mele până atunci nu le va cunoaște nimeni.

**Aceasta e deosebirea între mine și el: că unul visează o fericire și o așteaptă, iar altul se chinuie să o ajungă fără să se gândească asupra ei.

***Unde îmi era hotărârea de a mă arata lumii așa cum sunt, conștient de superioritatea mea și de nerozia contemporanilor mei?

****Dar, poate, nu știu nimic. Mă simt atât de zapăcit când mă trudes să află ceva din sufletul meu. Ar trebui ca la toamnă să încep să studiez atent psihologia. Poate, dacă mă cunoaște, lucrurile s-ar petrece altfel. E foarte greu să mă cunosc pe mine însumi. Nu mă pot analiza serios pentru că îmi trec alte gânduri prin minte tocmai când am nevoie de mai multă patrundere. Apoi, nu știu de unde să încep. E foarte ușor să spui: "cunoaște-te pe tine însuși!" Dar aș vrea să-l știu pe acela care a priceput ceva când a încercat să se cunoască pe sine.

***** Dar, în toamnele reci și umede, cât sunt de fericiți în singurătate...privesc în jarul sobei de zid și gândesc: poate, la toamnă, nu voi mai privi singur jaratecul și nu voi mai asculta singur vantul... Apoi râd și îmi spun: de câte toamne nu gândesc același lucru?..

***** Voiam, însă, că până atunci - să nu trădez nimic din zbuciumul, din întunecimile și flăcările sufletului meu. [...]

Voiam să trec printre semeni neluat în seamă. Să fiu crezut un adolescent urât și plicticos - și cu toate acestea să am cugetul și sufletul desprinse din stăncă. Să izbucnesc dintr-o dată, copleșind turma taratorilor și uluind neputința celor cari mă au cunoscut și mă au disprețuit. Să-i biciuiesc și să le necinstesc fetele și să mă desfat simțindu-mi trupul galgăind de viața rodnică și creatoare.

Nu mi-a plăcut să am prieteni. N-am vrut să-mi descopăr sufletul adolescenților livizi și melancolici.

Mândria că port în mine o taină pe care n-o ghicește nimeni mi-ajungea.

Și gândul că coii înfricoși cândva cetele oamenilor de carne - mă îmbăta. Eu știam cine sunt. Și lucrul acesta îmi umplea sufletul cu o nemărginită încredere și mă silea să-mi încordez brațele ca pentru luptă. Cu atât mai mult cu cât nimeni nu bănuia cine sunt și ce voi putea ajunge.

...Dar n-a fost asa. Mi-am cautat si eu, ca toti oamenii slabi, prieteni. Mi-am descoperit si eu sufletul cersind mangaiere si sprijin. Am tradat colturi din taina mea si am lasat sa se vada ceea ce nu trebuia sa cunosc decat eu. M-am vrut neindurat. Si n-am izbutit. Am fost schimbacios si plin de compromisuri, ca orice adolescent. Am facut si eu glume, am ras si eu mai mult decat era nevoie, mi-am risipit si eu timpul in vorba cu colegi imbecili si prieteni plictisitori, am dormit si eu opt ore ca toti ceilalti, am ratacit si eu seara, pe strazi ,murmurand confesiuni[...]

Si nu numai atat. Am nesocotit cea mai frumoasa hotarare a mea: aceea de a pastra in mine, pana la desavarsire, tot ceea ce nazuiam sa impart mai tarziu celorlalti.

***** Trebuie sa ma cunosc. Trebuie sa stiu odata sigur cine sunt si ce vreau. Am amanat mereu lucrul acesta pentru ca mi-era teama. Mi-era teama ca nu voi izbuti sa-mi luminez sufletul, sau ca lumina ce va aluneca asupra-i sa nu ma indurezeze. Eu mi-am inchipuit anumite lucruri despre mine insumi. Ce se va intampla daca acestea nu exista aieieva? Daca ele n-au fost decat o parere?

***** ...Un an. Si ma simt atat de incurcat in fata caietului acesta. Ce sa scriu? Ce a fost esential pentru mine in timp de un an? Au trecut asa, fapte dupa fapte- si m-au miscat, si apoi le-am uitat. Am citit mereu si am scris. Si am ramas tot mai singur. Ceilalti s-au oprit in locuri pe care cugetul meu nu are sa le cerceteze. M-au lasat sa pasesc inainte, singur. Unii ma privesc cu neincredere. Si eu m-am inchis tot mai mult in mine. Si n-am gasit nici un suflet prieten- prieten cu adevarat.

*****A trecut un an si mi-au ramas prea putine amintiri. Cu atat mai bine. Ce sa fac cu amintirile? amintirile sunt icoanele timpului pierdut. Eu nu mi-am pierdut timpul. Am muncit.[...]
Si fiecare ma invinuieste de monotonie si imi spune ca sunt soarec de biblioteca. Dar ei nu cunosc nici patima mea, nici indoielile, nici zbuciumul, nici lupta, nici biruinta mea.

*****MI-am parasit prietenii si ei m-au parasit. Cand ne intalnim- radem, ne laudam si ne intrebam de viitor, ca si mai inainte. Dar parca eu nu stiu ca toate acestea le facem pentru ca nu putem face altfel? Si ca nimic din ceea ce traia altadata comun in sufletele noastre nu mai traieste acum?[...]
Si atatea chipuri pe care nu le voi mai vedea, atatea obiceiuri pe care le voi uita, ca sa-mi insusesc altele...
Si chiar adolescenta aceasta in care am vietuit, m-am balacit si m-am revoltat- acum o voi lasa in urma, ca sa patrund in grupuri de tineri parosi si ingamfati. Sunt ispitit sa ma intristez[...]
Nu stiu ce va fi cu mine dincolo. Voi mai intalni prieteni? Va trebui sa ma schimb iarasi, din adancuri, si sa ma privesc in oglinda fara sa ma recunosc?

*****Trebuie sa ma schimb? Trebuie sa ma pogor in strada si sa intind bratele, culegand ajutor si dragoste? Trebuie sa-mi castig prieteni?
Ceea ce inteleg eu acum imi indureaza fiinta pana la maduva. Oare, am ajuns atat de neputincios incat o noapte de vara sa ma destrame intr-atat?
Cat as vrea sa stiu ce voi simti si voi gandi eu in vara viitoare... si cat as vrea sa stiu daca atunci sufletu-mi va ingadui sa plang...

*****Dar nu inteleg mistica, desi m-am convins demult ca mistica nu trebuie inteleasa. Nu ma pot apropia efectiv de duhul sfinților- pentru ca mi-e teama sa nu ma conving din autosugestie, din dorinta convingerii, iar nu din evindeta adevarurilor[...]
Nici nu stiu daca ceea ce imi lipseste e credinta. De cate ori ma gandesc la cuvantul acesta: credinta, ma simt nemulțumit, insultat chiar. Nu pot accepta credinta in Dumnezeu, in Mantuitor, in Sfinti, in Biserica. Inainte, aceasta atitudine fatisa ma multumea. Acum, insa, sunt nelinistit; daca credinta inseamna altceva? daca eu nu am ajuns inca a dibui talcul credintei si iau superstitia inspaimantata in locul unui fapt sublim de care ma aflu, inca, prea departe?

Rebecca says

This rediscovered Romanian classic is what you might get if a teenage Adrian Mole was studying for a philosophy degree. Before picking this up I knew of Mircea Eliade as a commentator on world religions. I didn't realize he also wrote a number of novels. This is particularly special in that it's a lost manuscript he wrote as a teenager; it was only discovered in a Bucharest attic after his death in the 1980s. The novel's chief detriments – the repetitive nature of the sections about his schooling, and his obsessive introspection – are also, ironically, what make it most true to the adolescent experience. This is also an impressively “meta” document, with its protagonist frequently pondering what kind of book he's writing. It is impossible not to admire this playful piece of fiction; at the very least, one can see it as a scholar's early exercise in soul-searching. I'd recommend it to fans of Elena Ferrante's *My Brilliant Friend* and Melanie Sumner's *How to Write a Novel*.

See my full review at Nudge.

Rinalda says

Disappointed by how misogynistic Eliade is -- I still like his works, but my taste-buds have been altered somewhat. Bitter.

Xandra says

Minunata carte a adolescentei mele. Am iubit mansarda lui Eliade ca si cum ar fi fost a mea.

"Nu-mi cunosc vecinii. De ce sa-i cunosc? Niciunul nu are o fiica. Nu, asta nu poate fi scris in roman. Voi marturisi, acolo, ca imi dispretuiesc vecinii." (*Mansarda*)

"Nu mi-a placut sa am prieteni. N-am vrut sa-mi descopar sufletul adolescentilor livizi si melancolici. Mandria ca port in mine o taina pe care n-o ghiceste nimeni mi-ajungea." (*Noiembrie*)

"Iar anul meu e sterp de inutile efervescente sentimentale si e gol de plicticoase si neputincioase pierderi de timp. Dar e anul meu, e anul vointei mele, pe care eu l-am dospit cu sangele meu si l-am insufletit cu viata mea, si l-am calit cu gandurile mele. Roadele sunt ale mele si numai ale mele. Iar in noaptea aceasta, luminandu-mi-se minunea, eu sunt mandru de minunea mea. Si ma slavesc pe mine, si imi cant lauda. Pentru ca eu sunt singurul stapan al trupului, si eu sunt Dumnezeuul sufletului meu. Unicul si atotputernicul stapan, Dumnezeu." (*Un an*)

"Azi am citit cartea lui Ionel Teodoreanu: "Ulita copilariei" si am plans. Nu mi-a fost rusine: am plans. M-am spalat repede cu apa rece pe fata, ca sa nu ma zareasca cineva si sa vada un miop emotionat si lacrimand.[...] Am plans, dar am pus apoi cartea in raft si am ras." (*Un prieten*)

"A? vrea s? cuprind sufletul mansardei, pe care îl simt, care mi se apropie în singur?tate *numai mie*. Atâ?ia ani s-au scurs, cu t?ceri, cu desf?t?ri. Câte n-am visat eu din patul de lemn ro?u... Nu trebuie s? fiu trist dac? visurile au r?mas vise, dac? eu n-am ajuns fermec?tor, dac? n-am cutreierat înc? India, dac? nu s-a îndr?gostit nicio Marie Bashkirtseff de mine... Visez acum vise noi ?i dulci. Iar visele se strecoar? în via?a mea, ?i mie îmi par via?? ?i altora le par vise." (*Mansarda*)

"Dar de unde am plecat? De la sufletul mansardei, poate. Ce fericit m? simt c? uit triste?ea. ?i ce fericit sunt c? voi scrie despre sufletul mansardei mele. Cum s? nu-l cunosc ?i s? nu-l îndr?gesc, când am l?cr?mat în atâtea amurguri aproape de el? Mi se descoper? numai mie. Îl ghicesc în fiecare carte, în fiecare cadr?, în fiecare amintire. E întip?rit pe ziduri, pe rafturi. [...] Vie?uiesc cu toate aceste umbre str?vezii lâng? mine, iar eu p??esc înainte, ?i ele r?mân în acelea?i locuri, stinghere, când mansarda e luminat? de prieteni. Atunci le z?resc, le zâmbesc numai lor. Nimeni nu le b?nuie?te farmecul. Nimeni nu ?tie c? eu m-a? sufoca respirând alt v?zduh decât acela al od?i?ei în care am înv??at slovele pe o t?blie de carton. Când m? întorc din strad?, mângâi cu ochii zidurile. Sufletul lor se tope?te al?turi de al meu. Ce se va întâmpla dac? mansarda va fi st?pânit? de altul!?" (*Mansarda*)

"Mie mi-a placut intotdeauna sa ma analizez pe hartie. Nu reusesc intotdeauna sa ma gasesc asa cum sunt, pentru ca ma infierbant la scris si uit realitatea. Mai la fiecare pagina apar altul." (*Romanul unui om sucit*, cap.II)
